

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1351 usque ad annum 1414

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118278

§. 5. Fratres laici.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66293](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66293)

trum, eloquentiam vividam & nervosam, dicendi formam revera ornatam nimium, sed illius seculi genio accommodatam. Adjunge effectus gratiæ, demissionem profundam, charitatem nullis terminis circumscriptam, flagrans honoris divini studium, denique facultatem edendi opera humanis majora viribus.

Fatendum tamen eum non temperasse satis fervori suo in iis, quæ ad valetudinem attinebant: hanc enim nimia inclementia celeriter afflixit: & vidimus, quæ illius cura suscipienda fuerit illustri amico suo Guilielmo Camposio. Facio pluris Ægyptios, cæterosque Monachos antiquos, qui afflictationes corporis tam bene aptare sanitati noverant, ut multi centum fere annos viverent.

Hist. l. 6r.

§. 24. 43.

§. V.

Fratres laici.

Sanctus Bernardus admodum amabat laborem manuum apud Cister-

B 2

ster-

stercienfes ferio inftauratum : fed inducta inter eos fuit res nova, quæ poftea difciplinam minuit, fcilicet difcrimen inter addictos choro Monachos, & fratres laicos. Regula nullam ejus mentionem facit: & ufque ad feculum undecimum Monachi præftabant ipfi omne fibi mutuo fervitii genus, & iisdem cuncti laboribus fe occupabant.

Hift. l. 61. §. 4
l. 63. §. 58.

Mabil. præf.
2. Sac. n. 9.
Annal.

S. Joannes Gualbertus in Vallis Umbrosæ monasterio, quod sub annum 1040 condiderat, Fratres laicos instituit primus. Ratio probabiliter fuit ignorantia laicorum etiam nobilium, maxima ex parte legere nescientium: ut adeo, cum fermo Latinus non effet communis amplius ficut tempore S. Benedicti, nec psalmos memoriæ mandare, nec e lectio- nibus divino sub officio confuetis capere fructum poffent: contra vero Monachi plerique tunc erant Clerici, aut ad facros Ordines destinati. Sed ii, qui diftinctionem iftam introduxere, haud confideraffe videntur, ad summam perfectionem perveniri poffe

posse sine ulla litterarum notitia. Pars major veterum Ægypti Monachorum, & omnium primus S. Antonius non sciebant legere: ad quos profectus S. Arsenius, Calleo, aiebat, Græcorum, Romanorumque scientias: sed hujus senis, quem tam rudem creditis, alphabetum adhuc ignoro. Igitur hi fratres laici laboribus manuum, curandis rebus rusticis, negotiisque extraneis occupabantur: pro quavis parte pensi ecclesiastici præscriptus eis erat certus numerus recitationum precationis dominicæ: quem ut observarent, gerebant grana filo trajecta: unde ortæ sunt globulorum sacrorum series. Vestiebantur paulo aliter, ac Monachi, promittebantque barbam, ut laici reliqui. Ejusmodi fratres jam inde ab initio habebant Carthusiani, Grandimontanique Monachi, sicut Cistercienses: & cuncti Ordines religiosi postea nati exemplum eorum sequebantur. Tandem id etiam in parthenones transit; ubi discrimen fit inter Virgines designatas ad chorum, & sorores

res famulas : quamvis non ibi par sit ratio : cum plerumque non illæ magis quam istæ linguam Latinam intelligant.

Hæc, inquam, Regularium distinctio multum diminuit disciplinam. Monachi ad chorum destinati, cum fratres laicos infra se cernerent, eos tractabant ut rudes, incultos, servosque suos : se vero Dominos putabant : sic enim sonat *Dom* imminutum ex *Dominus* sive *Domnus* ; quod in Italia Hispaniaque adhuc est titulus Nobilium. Neque hunc credo inveniri datum privatis Monachis ante seculum undecimum : saltem regula *S. Benedicti* soli eum Abbati tribuit. Itaque hoc maxime tempus est, a quo laborem manuum se indignum censebant, satis se precationibus ac litterarum studiis occupatos rati.

Reg. c. 63.

Ex altera parte fratres laici obstabant perfectæ concordæ in monasteriis, cum ex duobus corporibus tam diversis essent composita. Fratres

tres carentes litteris, ac sæpe minus liberaliter educati dominari interdum volebant velut cœnobio magis necessarij ob curam rei domesticæ, quippe sine qua spiritualis consistere nequeat, cum vivere sit opus, antequam precibus ac litteris opera detur. Vidisti Lector, *Hist. l. 75. §. 28.* quid acciderit in Ordine Grandimontano sub Papa Innocentio III; & quomodo hic coactus fuerit reprimere insolentiam fratrum etiam rem spiritualem ordinare cupientium. Nec unquam satis ex illo diffidio se recollegit Ordo. Talibus exemplis probabiliter adscribendum, quod cuncti generatim Religiosi soleant fratres laicos in omni submissione arctissime continere: quod difficulter ita faciunt, ut se supra eos non efferant: tutior erat æqualitas regulæ Benedictinæ consentanea.